

“El amor que recibimos del Señor es la fuerza que transforma nuestra vida: nos predispone para amar. Podemos amar solo porque Él nos ha amado, porque dona a nuestros corazones su mismo Espíritu, Espíritu de santidad, amor que nos sana y nos transforma”.

(Papa Francisco)

LA IGLESIA QUE PEREGRINA EN MENORCA

Se ha cumplido un año de mi ordenación episcopal. Agradezco de todo corazón las felicitaciones que he recibido con tal motivo y, sobre todo, las oraciones de tantas personas pidiéndole al Señor que sea un Pastor bueno y fiel del pueblo de Dios. Para mí ha sido un tiempo de gracia. He percibido en todo momento la cercanía de la gente y he procurado corresponder siempre con mayor entrega a tantas muestras de afecto y de confianza.

Permitidme que me desahogue un poco con vosotros. El accidente de tráfico en el que se vieron involucrados, entre otros, dos sacerdotes y un diácono ha sido un acontecimiento muy doloroso, con un fuerte impacto en toda la comunidad diocesana. Pero en ningún momento hemos perdido la esperanza y damos gracias a Dios por su paulatina recuperación. Acabábamos de celebrar la jornada festiva del clero, con motivo de la Pascua de Resurrección y sabemos que la luz pascual deja atrás toda penumbra. San José María Escrivá repetía muchas veces esta expresión: *“Con alegría, ningún día sin Cruz”*.

Este accidente tuvo como efecto inmediato un movimiento de solidaridad y de ayuda mutua, estrechando los lazos de comunión entre todos: la oración por los

T. Barber - J.A. Gomila

accidentados, el ejemplo de sus respectivas familias y de sus comunidades, el ofrecimiento por parte del resto del clero para suplirlos y el seguimiento del estado de salud del resto de los heridos, que viajaban en los otros vehículos que se vieron implicados, a quienes pude visitar en el Hospital.

Al mismo tiempo, se ha suscitado una conciencia viva sobre la necesidad de orar y de promover las vocaciones al diaconado permanente y al presbiterado, no únicamente por su escasez actual, sino por la riqueza

que supone el ministerio ordenado en la Diócesis. Cada vocación es un tesoro, es una gracia inmensa de Dios a su pueblo. Lo vemos cada día, lo palpamos. Esperemos también que esta situación que estamos atravesando haya hecho preguntarse a algunos si no podrían ofrecer sus vidas al Señor y a la Iglesia de Menorca para servir de esta manera a la comunidad. La celebración de la Jornada Mundial de las Vocaciones y la ordenación sacerdotal de Jaume Denclar Quevedo ponen ante nosotros la consideración de la vida cristiana como respuesta a una llamada que tiene su origen en el bautismo y que se puede concretar posteriormente en el diaconado permanente y en el presbiterado.

Estamos ya en las puertas del mes de mayo y nos dirigimos con filial devoción a nuestra Patrona, la Virgen de Monte Toro. Bajo su protección ponemos a toda la Diócesis. Las celebraciones en el Santuario, las distintas peregrinaciones de parroquias y comunidades pondrán de manifiesto también la voluntad decidida de caminar juntos, sinodalmente, al ritmo que nos marca el Papa Francisco como discípulos misioneros de Jesucristo en el mundo actual.

† **Gerardo Villalonga Hellín,**
Obispo de Menorca

Campanya Xtants 2024

Què passa quan marques la casella de l'Església a la teva declaració de la renda?

1. Tot comença amb tu, amb un gest senzill que resulta transcendental. Marcar la “X” és una decisió lliure que no perjudica ningú i és absolutament gratuïta, perquè ni et cobren més diners ni te'n retornen menys.

2. La casella de l'Església és al camp 105, en marcar-la aquí es destina el 0,7% de la quota íntegra de la teva declaració. També pots marcar la casella de finalitats socials. Si deixes en blanc aquestes caselles, és l'Estat qui decideix per tu.

3. Repartiment solidari. La recaptació de la casella de l'Església arriba a la Conferència Episcopal Espanyola, que la reparteix per tot el territori amb criteris de solidaritat, perquè arribi a les zones amb menys recursos.

4. Al servei dels altres. Són les pròpies diòcesis les que posen els diners en funcionament per a anunciar la Bona Notícia de l'Evangelí, sostenir el clergat, fomentar la vivència de la fe i desenvolupar la immensa tasca assistencial de l'Església a Espanya i a tot arreu.

5. Ajuda efectiva i afectiva. L'any 2023 més de 8,7 milions de persones van marcar la casella de l'Església, la qual cosa ha permès ajudar a més de quatre milions de persones.

6. Gràcies! L'Església agraeix de tot cor a tots aquells que marquen la “X”, amb independència de les seves creences, perquè entre tots aconseguim construir una societat millor.

La Jade no es plantejava marcar la 'X' de l'Església.

Fins que va visitar una de les seves cases per a persones amb discapacitat.

Marca la 'X' a favor de l'Església a la teva declaració de la renda. **Un viatge XTANTS**

Diümenge V de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 9, 26-31

En aquell temps Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivía amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren anar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial 21

R: En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.

Lectura de la 1ª carta de sant Joan 3, 18-24

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimat, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem allò que li demanam, perquè complim allò que ens mana i feim allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

15, 1-8

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "Jo som el cep vertader, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, la poda i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies a la paraula que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no estau en mi. Jo som el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si qualcú se separa de mi, és tirat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedau en mi, i allò que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot allò que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus".

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 9, 26-31

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial 21

R: El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

3, 18-24

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

15, 1-8

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos».

Jo som el cep i el meu Pare és el vinyater

Assegons de Ilatí, el senyor Damià Coll, ens feia aprendre de memòria els enunciats dels verbs llatins com "tondere", tallar el cabells; d'aquí ve "tondre". Un altre era "remanere", "permanecer" deia la llista. Sabem prou bé els majors que vol dir romandre: quedar-se amb o en... En el text d'avui va de "romandre".

Ens trobam amb una altra imatge molt present a l'Antic Testament. Moltes vegades només hem conservat les paraules amenaçadores: "Els sarments secs, se'ls talla, els tiren al foc i els cremen". Però només és així per aquells en qui no "romanen en Jesús".

En aquest text d'avui el verb "romandre" és el més important. El trobam més de deu vegades en aquest capítol de Joan. Es tracta, abans que tot, "d'estar amb" el Senyor, ja que ell, el primer, és l'Emmanuel—Déu-amb-nosaltres". Aquesta presència no és fugissera. Està aferrada en la durada, en la fidelitat. Quan Déu s'uneix a la humanitat en el seu Fill fet home, és per sempre. La Resurrecció de Jesús és la garantia que aquest "ser-amb-els-homes" no acabarà mai.

Si acceptam de romandre amb Jesús, ell ens introdueix en la seva intimitat. Segons la imatge dels sarments, ell fa circular en nosaltres la saba de la seva pròpia vida. Llavors podem fer fruits que tindran el sabor, el gust de Jesús.

Açò es realitza en grau suprem en l'Eucaristia. Jesús ens alimenta amb el seu cos i la seva sang de Ressuscitat. Ve a posar en nosaltres el poder de la seva Vida. Açò succeeix pel pa i el vi, que vivificaran cada cèl·lula del nostre cos, és a dir, finalment, cada detall de la nostra vida, cadascuna de les relacions que anam teixint amb els altres. És així que ens convertim per ell en deixebles. És d'aquesta manera que es construeix i creix la Vinya del Senyor, el Cos de Crist, que és l'Església.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 1ª Setmana
DI. 29: Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església. Patrona d'Europa (F): 1 Jo 1, 5—2, 2 / Sal 102 / Mt 11, 25-30.
Dt. 30: Fèria: Fets 14, 19-28 / Sal 144 / Jo 14, 27-31a.

Dc. 1: Fèria: Fets 15, 1-6 / Sal 121 / Jo 15, 1-8.
Dj. 2: Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (MO): Fets 15, 7-21 / Sal 95 / Jo 15, 9-11.
Dv. 3: Sants Felip i Jaume, apòstols (F): 1C

15, 1-8 / Sal 18 / Jo 14, 6-14.
Ds. 4: Fèria: Fets 16, 1-10 / Sal 99 / Jo 15, 18-21.
Dg. 5: VI de Pasqua: Fets 10, 25-26. 34-35. 44-48 / Sal 97 / 1 Jo 4, 7-10 / Jo 15, 9-17.

pregar amb els salms

Petició (Salm 88)

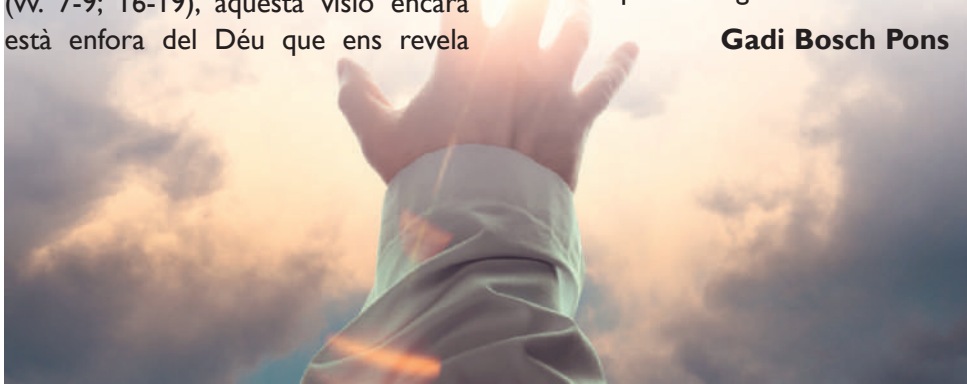
Senyor, Déu, salvador meu, clam a davant tu nit i dia. Que arribi fins a tu la meva súplica, estigues atent al meu plany (Sl 88, 2-3). En el salteri la petició individual és la més abundosa. Reflexa la confrontació amb els aspectes precaris de l'existència, i el pragmatisme d'una fe que lluita per una vida millor. La petició neix del dolor que produeixen els patiments, materials, morals, espirituals. Qui sofreix ho experimenta com una potència indomable i s'apropa a Déu.

El Salm 88 és l'únic en tot el salteri que pensa que el causant dels mals que afligeixen l'orant és el Senyor mateix (vv. 7-9; 16-19), aquesta visió encara està enfora del Déu que ens revela

Jesús. El salmista en el seu sofriment veu dos camins: anar al món dels morts i així quedar lliure (vv. 4-6) o bé que el Senyor deixi d'afligir-lo (vv. 11-13). Així i tot és beslluma una confiança en l'ajut de Déu salvador: *Senyor, jo t'invoc cada dia i alç les mans a tu* (v.10).

Avui també hi ha patiments extrems en les guerres, en els migrants, en el món de la drogoaddicció, en persones abandonades al carrer, en treballs precaris... mals provocats per sistemes egoistes i excloents, "causants de mals". Si algú es dirigeix a Déu en la seva aflicció és perquè confia en Ell. Dirigir a Déu la súplica alleugera.

Gadi Bosch Pons

plomes del periodisme catòlic 33

Llorenç Rotger Coll (i2)

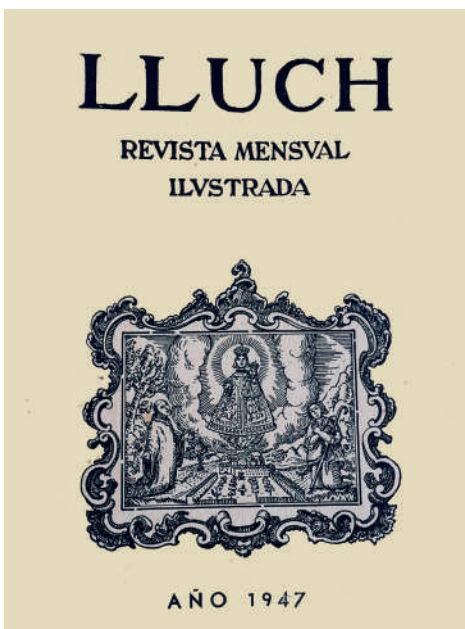
Les primeres col·laboracions literàries del P. Rotger a la revista Lluç daten de 1936, durant la seva etapa de capellà-castrense. De llavors ençà la seva firma es feu habitual a les pàgines de la publicació, on hi va continuar col·laborant fins al 1951 en què fou enviat a fundar la Casa de Madrid i posteriorment a Argentina per dirigir el *Seminari de la Sagrada Família* a Río Cuarto.

A 36 anys va ser nomenat director de la revista, càrrec que va exercir fins 1949. En aquesta etapa va desenvolupar una intensa activitat periodística publicant-hi més d'un centenar d'articles d'animació pastoral i propagació de la fe que van assolir gran notorietat i prestigi entre la comunitat catòlica de Mallorca.

Els seus escrits de pastoral juvenil i familiar van exercir una notable influència entre els joves que es preparaven per al matrimoni. Van quedar recollits en el llibre *Ruta y Destino* (un dels 4 publicats) que «se leen con deleite y alcanzan con facilidad sus profundas enseñanzas. Su autor es un misionero moderno sólidamente formado que no se asusta de asomarse con sus textos al ventanal de la vida ni de atisbar las lacerias de la sociedad», va escriure el poeta Tous Maroto en el diari *La Almudaina* (24-6-48).

El prior de la Real, Josep Amengual, afirma que el P. Rotger fou un escriptor pulcre i meticulós que sabia plasmar amb elegància el seu pensament en els assajos al servei de l'humanisme cristià.

Sebastià Rotger Barber

l'entrevista a:

ROSER GUÀRDIA GIMÉNEZ

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi, entrevistam a Roser Guàrdia Giménez, caravel·la de l'Agrupament Escolta Tramuntana, de Maó.

Quina és la teva funció com a caravel·la dins l'agrupament?

-Dins l'agrupament els Pioners i Caravel·les realment no tenen una funció específica, més enllà de donar bon exemple als nous escoltes que venguin i als més petits de l'agrupament. Realment Pioners i Caravel·les és el nom de la branca que comprèn les edats de 15-16 anys als 17-18 anys, normalment el nom de Pioners s'empra per als al·lots i Caravel·les per a les al·lotes. Com a curiositat, dir que cada branca té els seus objectius i projectes, i l'objectiu dels Pioners i Caravel·les és encaminar i preparar el seu futur.

Què és el que més t'agrada de formar part dels escoltes?

-El que més m'agrada és la connexió que tenim entre tots; som com una família perquè ens tenim els uns als altres i ens ajudam sempre que podem. A més, també m'agrada molt l'acompanyament i els valors que obtenim els infants i joves per ajudar-nos en el nostre creixement personal i la metodologia que utilitzen és molt agradable perquè es basa en diferents activitats molt entretingudes, com per exemple jocs, acampades, excursions, gimcanes...

A què us compromet ser escoltes?

Ser escoltes ens compromet a fer un món millor i una societat més justa i lliure, fomentant així el respecte i la cura cap al medi ambient, la solidaritat, i posant de la meua part tot el que pugui per aconseguir-ho. A més, també ens compromet a ser millors persones superant-nos i esforçant-nos dia a dia i a créixer com a persones.

Com esteis vivint la Diada de Sant Jordi d'enguany?

-Enguany la diada de Sant Jordi està sent bastant agradable, esteim contents i contentes, perquè feim tallers, jocs i una gimcana relacionats amb l'escoltisme i amb la diada d'avui. A més, esteim compartint aquest dia tan especial amb altres agrupaments de l'illa i açò fa que sigui una gran oportunitat per a fer noves amistats i conèixer a nous escoltes. Però, d'altra banda, per jo està sent una diada nostàlgica i especial, perquè és la darrera abans d'anar a estudiar fora de l'illa i abandonar temporalment aquest agrupament. Supòs que per açò m'està resultant més màgica del normal.

Per què recomanaries a altres fillets i joves a apuntar-s'hi?

-Als fillets i joves els recoman ser escoltes pel fet que és una oportunitat per aprendre nous valors que a casa pot ser no han tractat, perquè fas moltes activitats diferents, tant a l'estiu com a l'hivern, i t'ho passes molt bé, aprens coses noves i, sobretot, creixes com a persona. Per altra banda, també tens l'oportunitat de conèixer gent nova i fer nous amics i amigues de diferents llocs, ja sigui de l'illa com d'altres llocs del món. I, finalment, també és una manera de descobrir diferents estils de vida com per exemple ser escolta.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Mes de Maria Auxiliadora al Santuari de Maria Auxiliadora:

Eucaristies (amb les tradicionals estampes) -Dies laborables: 7 h – 12 h – 19.30 h.

-Dissabtes: 7 h – 12 h – 19.30 h.

-Diumenges: 9 h – 11 h – 19.30 h.

Tots els dissabtes del mes de maig, a les 20.30 h, al Santuari, actuacions de diferents corals menorquines.

Festa de la Mare de Déu del Toro

-Divendres 3 de maig, a les 20 h, pujada al Toro des de la parròquia de Sant Martí. A les 21 h. Vetlla de la Mare de Déu al Santuari.

*A les 20 hores hi haurà un autobús a l'aturada des Mercadal per pujar al Toro. Després, en acabar, davallarà al poble. Els qui han pujat a peu, tindran plaça.

-Dissabte 4 de maig, a les 12 h, trobada dels preveres i els religiosos. Celebració de l'Eucaristia i dinar de germanor.

-Diumenge 5 de maig a les 11 h, Eucaristia i, tot seguit, benedicció dels termes.

Curset a Maó per a guies turístics i estudiants de turisme

Dissabte 4 de maig trobada a les 9.45 h, a l'església de La Concepció. Visita a aquesta església i després a les ermites de la Mare de Déu de Gràcia i Sant Joan dels Verges. Explicacions a càrrec de Mn. Joan Miquel Sastre i Toni Mercadal.

Canal de Youtube del Bisbat de Menorca

Us animam a subscribir-vos al canal de Youtube del Bisbat de Menorca (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>). És totalment gratuït. Podreu veure vídeos de l'Església de Menorca, retransmissions de misses i d'altres actes, etc.

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a: **COPE MENORCA** (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", els divendres a les 13.30 h i "Església Notícia", els diumenges a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", els dissabtes a les 7.30 h.

RADIO MARÍA (92.0 FM): "Revista Diocesana", els diumenges a les 13.30 h.

Notícies nostres

El voluntariat de Caritas, un compromís social que millora la societat

El 13 d'abril va tenir lloc a Ferreries la trobada anual dels voluntaris de Caritas Menorca. Els voluntaris, juntament amb l'equip directiu de Caritas i el bisbe Gerard, es van trobar a l'església de Santa Maria per viure una estona de pregària. Després, es van dividir en grups per participar en una de les activitats que es van programar: un recorregut per conèixer el poble de Ferreries, pujar a l'ermita o una caminada als voltants del poble. Finalment, van compartir un dinar

de germanor. Va ser un dia de convivència i una oportunitat per agrair a les persones voluntàries el seu compromís i la seva generositat amb els altres; una vocació viscuda des d'una visió compartida d'un món més just i solidari, inspirat en l'Evangeli de Jesús.

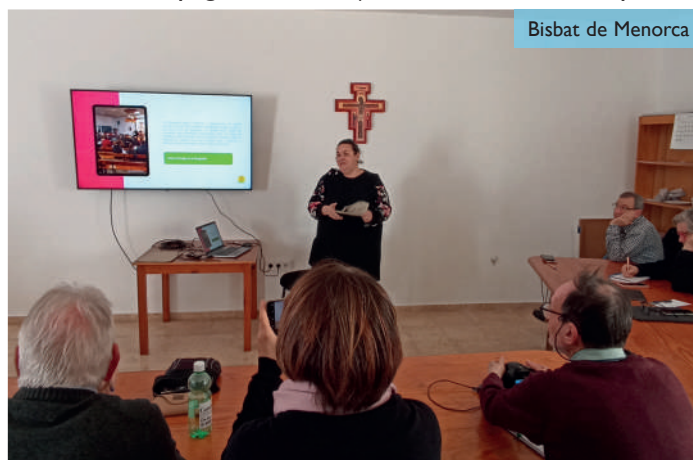
Caritas Menorca

Taller bàsic de fotografies

El 20 d'abril, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, es va fer un taller bàsic de fotos en el qual hi van participar persones vinculades a les parròquies, escoles, secretariats, moviments i entitats de l'Església. Diferents membres de l'equip de comunicació del Bisbat de Menorca van oferir unes pautes bàsiques i útils per a millorar les fotografies que es fan i que es publiquen als diferents mitjans de comunicació del Bisbat (Full Dominical, xarxes socials, pàgina web, etc.).

L'objectiu d'aquest taller va ser descobrir que la fotografia és un mitjà d'expressió i comunicació essencial, que ens ajuda a expressar històries visuals i a capturar l'essència de moments únics. En aquest sentit, Toni Barber, va explicar algunes tècniques bàsiques per destacar algun aspecte de les fotografies, com l'enquadrament i la profunditat de camp.

Després de la part teòrica, els participants van posar en pràctica els continguts i van tenir una estona per a fer algunes fotografies amb el mòbil o la càmera, que es van posar en comú amb tot el grup. Tot seguit, Raquel Hernández, va exposar alguns protocols o orientacions essencials sobre la privacitat i els drets d'imatge en les fotografies. Finalment, es van repartir còpies del Pla de Comunicació del Bisbat (2021-2025), que podeu trobar a la pàgina web del Bisbat.

Bisbat de Menorca

Música, llum i sentiment

Més de 65 anys posant música a les celebracions de l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell. Aquesta ha estat la contribució que ha fet na Mª Pilar Esbert Quevedo durant tot aquest temps com organista, directora del cor parroquial i, en els darrers anys, com a integrant del cor.

El passat 20 d'abril ens va deixar i, encara que ens sentim orfes, la llavor que ella va sembrar seguirà arrelada a les nostres veus per seguir donant llum i sentiment a les celebracions.

"Els qui amb llàgrimes sembren, amb exultació segaran" (Salm 125)

Bisbat de Menorca